

LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

SEZONA

2017
/2018

GREGOR
STRNIŠA
LUČKA
REGRAT

Popotovanje
od cveta do zvezd

3+

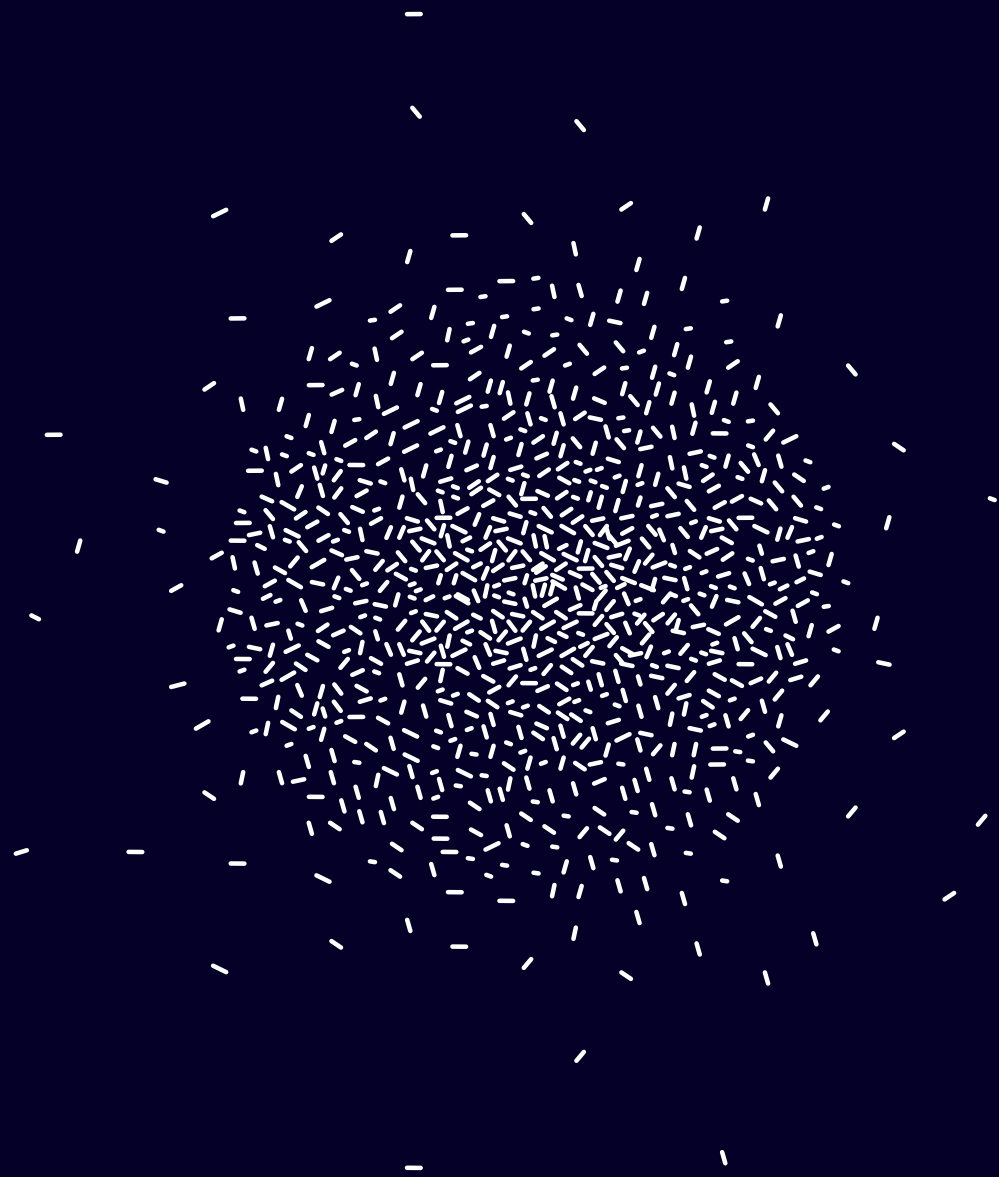
REŽIJA **MARUŠA KINK**
DRAMATURGIJA **KRISTINA MIHELJ**
BESEDILA SONGOV * **MARUŠA KINK, KRISTINA MIHELJ
IN KRISTIJAN KRAJNČAN**
LIKOVNA PODOBA **TINA DOBRAJC**
GLASBA **KRISTIJAN KRAJNČAN**
LEKTORIRANJE **METKA DAMJAN**
OBLIKOVANJE SVETLOBE **JAKA VARMUŽ**

IGRAJO **MAJA KUNŠIČ**
GAŠPER MALNAR
KATJA POVŠE K. G.
GREGOR PRAH K. G.

VODJA PREDSTAVE IN OBLIKOVALEC ZVOKA **ALEŠ ERJAVEC**
LUČNO VODSTVO **NIKO ŠTABUC**
SCENSKI TEHNIK **JERNEJ REMŠE**

IZDELAVA LUTK, SCENE IN KOSTUMOV **JOŽE LAŠIČ, ZORAN SRDIČ, IZTOK BOBIČ,
POLONA ČERNE, SANDRA BIRJUKOV,
MARJETKA VALJAVEC, UROŠ MEHLE, S. P.,
VLADSON, KARLA RIHTARŠIČ,
GABRIJELA FLEISCHMAN**

* RAZEN SONGA *POLETJE IN MORJE IN KOPICA SENA*;
KATEREGA AVTOR JE GREGOR STRNIŠA

VSAK REGRAT ENKRAT DOBI LUČKO ...

**LUNA JE NAJVEČJE OGLEDALO
NA SVETU. LUČKA BI SE RADA
POGLEDALA VANJ, DA BI VIDELA,
KAKŠNA JE VIDETI.**

KDO SEM?

KAKŠEN/KAKŠNA SEM VIDETI?

KAKO SE ME ČUTI?

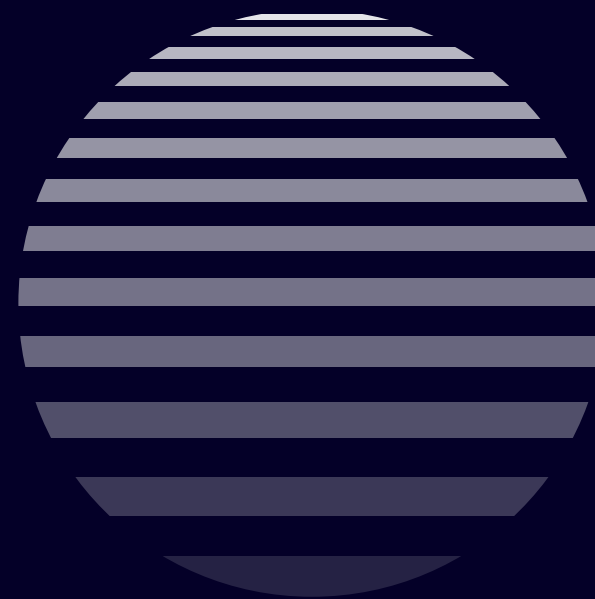
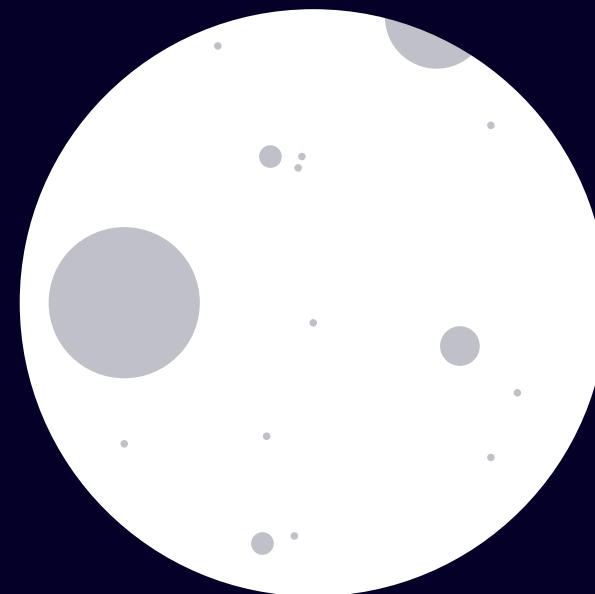
**VSAKO ZRCALO
TE IMA MALO ZA NORCA!**

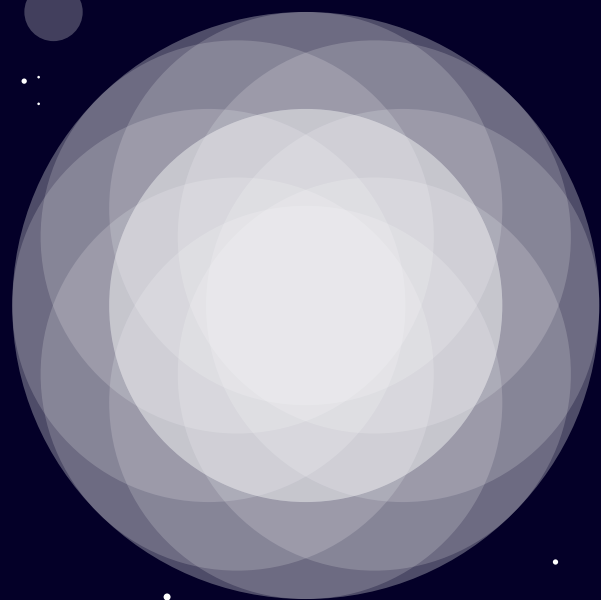
KAKŠEN/KAKŠNA SEM V OČEH

DRUGIH? ME OBARVAJO

DRUGAČE, KOT BI SE SAMA?

KATERI ODSEV JE PRAVI?

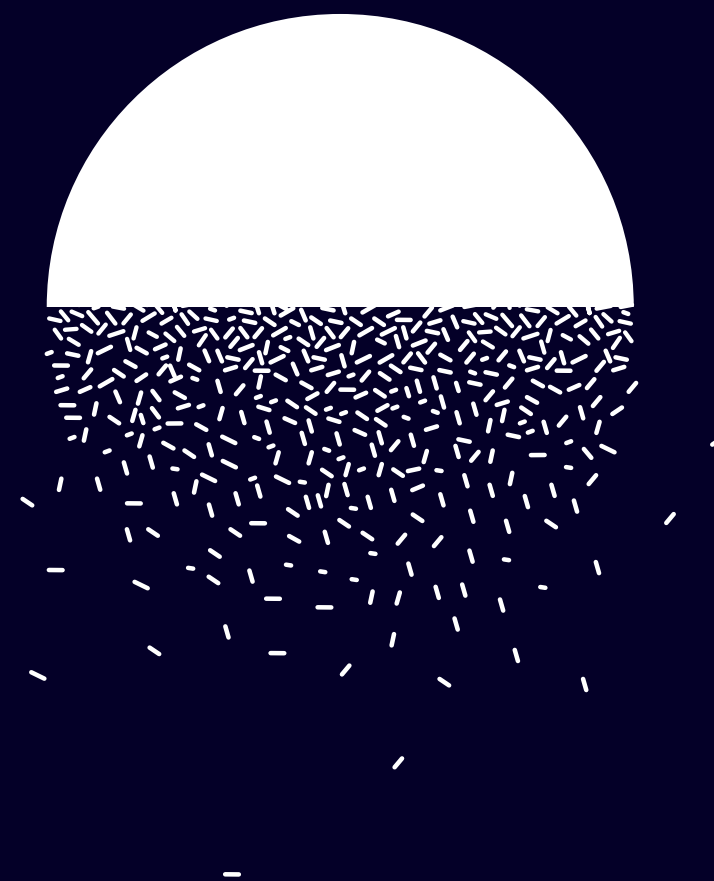
**TA LUČKA JE IZ SAMIH MANJŠIH
LUČK. BILA JE ŠE VČERAJ CVET
REGRATA, ENA SAMA RUMENA
ZVEZDA. ČEZ NOČ JE NASTALO
IZ ŽARKOV TE ZVEZDE NEŠTETO
MAJHNIH BELIH ZVEZD ...**

ALI SPLOH OBSTAJA KDO,
KI VSE ŽIVLJENJE OSTAJA ENAK?

V ZRCALCU LUČKA LAHKO VIDI
VSE ZA SABO: TRAVO, TRPOTCE
IN REGRATE, VELIKE TAKOLE
KOT TOPOLE, KOT SONČNICE,
IN NAJMANJŠE DETELJE TAKE
KOT HRASTE – A SAME SEBE
PA V NJEM SPLOH NE NAJDE:
SREDI PRAGOZDA V ROČNEM
OGLEDALCU NI OD LUČKE
VIDETI NIČ VEČ KOT NIČ.

OD SAME SREČE, KO JE
STRMELO V TO OGROMNO
ZELENO VESOLJSTVO V ZRCALU,
SE JE SEME ZALEZLO ČISTO VASE
IN V ZEMLJO.

NA SVIDENJE ČEZ LETO DNI!

ZRCALO, TO JE ČUDNA STVAR,
NE VERJEMI MU ZARES NIKDAR,
V NJEM JE VSE, KAR VIDIŠ TI,
PA VENDAR V NJEM NIČESAR NI!
БѢ ВЕНДАБЪ Ѧ НІЕУ НІЧЕСАБЪ НІІ
Ѧ НІЕУ ІЕ АСЕ' КѦБЪ ВІДІШЪ ТІ'
НЕ ВЕРІЕУІ УНЪ СѦБЕСЪ НІКДАБЪ'
ЗРСАГО' ТО ІЕ ЧУДНА СТВѦБЪ'

Nekoč ni bilo takšnih ogledal, kot jih imamo danes. Veliko časa nazaj ogledal sploh niso imeli. Takrat so svoj odsev lahko videli le v lužah po dežju, na gladini rek in jezer. Nato so ljudje, ki so se želeli videti, uporabili črn kamen – obsidian. Ta kamen je nastal, ko se je lava – ogenj, ki bruha iz vulkana, – ohladila in strdila. Črne kamne so zbrusili, da je nastala gladka površina.

Malo kasneje so začeli ogledala izdelovati iz kovin: iz bakra in brona. Mala ročna ogledala so okrasili z vzorci ali podobami iz narave.

Vendar ogledala ni imel vsakdo doma. Le najbolj premožni ljudje so imeli veselje z njimi: kralji in kraljične, princi in princeske ter bogati meščani.

**POLETJE IN MORJE, KOPICA SENA,
POLETJE IN MORJE, IN V MORJU NEKOČ
– KO JE NAJDALJŠI DAN IN OPOLDAN PREVROČ –
SEM SREČALA NA DNU MORJA
NA SVETU EDINEGA MODREGA PSA!**

**PES JE BIL SLEP NA DESNO OKO,
LEVO PA GLEDA TAKO LEPO,
KOT BI SVETILA NA MORSKEM DNU
JASNA ZVEZDA SIRIUS,
TA NAJBOLJ JASNA ZVEZDA NEBA,
PASJA ZVEZDA V OZVEZDJU PSA!**

GREGOR STRNIŠA

KRISTINA MIHELJ

**MORDA JE
POMEMBNEJE TO,
KAKO VIDIMO,
KOT TO, KAKO
SMO VIDETI**

Magija nežnih belih zvezdic ... na zelenem nebu travnika ... kot dih lahkih regratovih semen, ki se vrtinčijo v toplem poletnem zraku, je začarala že vsakogar. Čarobna, hipna preobrazba bele bučke v neskoonočno število majhnih, samostojnih kroglic. So te bele lučke misli, ki iz naših glav letijo do drugih, da bi nekje našle rodovitno prst? Naše želje, ki potujejo daleč v svet, upajoč, da se bodo uresničile?

Vsako seme, prej le del enega cveta, je sedaj popolni potencial – za naslednjo, novo, prav tako popolno rastlino regrata.

Ta čarovnija je navdihnila tudi Gregorja Strnišo in kreatorje predstave.

Gregor Strniša je literarni ustvarjalec 60. in 70. let prejšnjega stoletja. Poleg besedil za popevke (*Orion* in *Zemlja pleše*), ki se jih je lotil – kot je sam dejal – le zaradi zaslužka, je napisal veliko pesniških zbirk, dramska besedila, prozo, predvsem za otroke, ter radijske igre. Med deli velja izpostaviti dramski besedili *Žabe* in *Ljudožerci*; obe še vedno igrajo na naših odrih. Njegove drame so dobile nekaj prevodov v jezike bližnjih držav, pesniške zbirke pa so prevedene v mnoge evropske jezike.

Pravljica *Lučka Regrat* je kot samostojna slikanica izšla leta 1987 pri založbi Mladinska knjiga, leta 2011 pa je bila ponatisnjena v Zlati ptici, antologiji zgodb in pesmi.

Strniša je zelo senzitiven opazovalec. Ne le naše družbe, ampak tudi vpetosti človeka v okolje, naravo in njene ritme. S tematiko in besedami se dotika tako veselja kot (travnatih) tal. Seže po eteričnem, vendar ga v zgodbo projicira skozi materialno. V njegovih delih se kaže kompleksno in večplastno razmišljanje o svetu ter želja po odkrivanju, raziskovanju. Življenje ni vedno prijazno, je pa brez dvoma zanimivo in polno ugank, skrivnosti. V Strniševih besedilih ni zaznati vdaje ali obupa, temveč sprejemanje toka življenja, ki pa se ne obrača vedno tako, kot bi si človek zamislil in želel.

Potovanje Lučke Regrat nam plast za plastjo razpira različne svetove in jih med seboj na nepričakovan način povezuje. Dotakne se ključnih

življenjskih vprašanj vsakega posameznika. Hkrati spretno nagovarja otroški svet (ki se mu približa tudi na nivoju jezika, vendar se kljub temu ne odreče eleganci izražanja) ter tiste kotičke odraslega, ki so še polni vitalnega duha in želje po spoznanju.

»*Rada bi se videla!*« vztraja Lučka Regrat, ki neutrudno išče ogledalo.

Kdo sem? Kakšen sem videti in čutiti od zunaj? Hote ali nehote smo vse življenje soočeni z ogledali so-ljudi. Vsake oči, v katere pogledamo, so le v človeško podobo preoblečeno zrcalo. Vse nam prinašajo delček našega odseva. »*Vsako zrcalo te ima malo za norca!*« pouči Lučko Strniševa Erna. So naše podobe v očeh drugih izkrivljene? Nam nadevajo lažna oblačila? Ali je nekaj resnice v prav vsakem izmed njih in lahko končni odgovor najdemo samo v sestavljanju vseh delčkov?

Hkrati z željo po spoznanju nas preveva bojazen: kaj če nam videno ne bo vseč? Bomo zmogli sprejeti resnico? Nihamo med strahom in hrepenenjem po spoznanju. Tu vmes se giblje naša zgodba.

In vendar je tudi podoba nas samih neulovljiva. V hipu, ko nekaj uzremo, je uvideno že del preteklosti. Kajti vpeti smo v našo stalno spreminjajočo se naravo. Vsak naslednji trenutek smo nekaj ali nekdo drug. Nov človek. Presečišče vsakega posameznega »tukaj-in-zdaj«-a.

»*V njem lahko vidi vse za sabo: travo, trpotce in regrate, velike takole kot topole kot sončnice, in najmanjše detelje take kot hraste – a same sebe pa v njem sploh ne najde: sredi pragozda v ročnem ogledalcu ni od lučke videti nič več kot nič.*

Od same sreče, ko je strmelo v to ogromno zeleno vesoljstvo v zrcalu, se je seme zalezlo čisto vase in v zemljo.«

Morda pa je bistveno to, da znamo opazovati in končno opaziti vsako bilko »zelenega vesoljstva«. In lahko lastno podobo sestavimo le iz prepoznavanja svojega pogleda na svet.

IZDAJATELJ **LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA**

ZANJ **UROŠ KORENČAN**, DIREKTOR

UMETNIŠKA VODJA **AJDA ROOSS**

SEZONA **2017/2018**

BESEDILA **KRISTINA MIHELJ, GREGOR STRNIŠA (CITATI)**

LEKTURA **METKA DAMJAN**

FOTOGRAFIJE **JAKA VARMUŽ**

OBLIKOVANJE **AJDA SCHMIDT**

NA PAPIRIJH **EUROPAPIER MIRROR 230 G/M², GORIČANE SORA PRESS CREAM 120 G/M²**

UPORABLJENE ČRKOVNE VRSTE **BRANDON (HANNES VON DÖHREN), SENTINEL (HOEFLER&CO)**

TISK **TISK ŽNIDARIČ**

NAKLADA **1.000 IZVODOV**

LJUBLJANA, APRIL 2018

LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

KREKOV TRG 1, 1000 LJUBLJANA

T 01 300 09 82 / 080 20 04

E BLAGAJNA@LGL.SI

WWW.LGL.SI

SPLETNA PRODAJA VSTOPNIC

LGL.MOJEKARTE.SI